

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 6. De obligatione Parochi ministrandi Baptismum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

Parochum sponsæ, ut non liceat assistere illi Parocho sponsi, cum matrimonium celebratur in Parochia sponsi; imò licet celebretur in Parochia sponsæ; ita Sanchez, l. 6. D. 19. n. 1. & passim alii.

2522 Not. 5. quamvis Parochus contrahentes possit hortari, ut in Ecclesia matrimonium celebrent, non domi: prohibere tamen non posse, si velint in reliquis servare formam Concilii Trid. ita Sanchez l. 3. D. 15. num. 2. Barbof. cit. num. 29. ex hoc autem, quòd Parochus, ex solo sacramento pœnitentiæ sciat, inter sponsos esse impedimentum vel impediens, vel dirimens, non posse illis negare suam assistentiam, si illi publicè petant; Suarez tom. 4. de pœnit. D. 33. s. 6. n. 2. in impressione Conimbricensi.

§. 5.

De generali obligatione Parochi ministrandi suis Sacramenta.

2523 **D**E hac obligatione extat in Trid. sess. 24. de Reform. c. 7. præceptum; ibi: ut fidelis populus ad suscipienda Sacramenta majori cum reverentia, atque animi devotione accedat: præcipit sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum, cum hæc per se ipsos erunt populo administranda, prius illorum vim, & usum pro suscipientium captu explicent, sed etiam idem à singulis Parochis piè, prudenterque etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, servari studeant, juxta formam à sancta Synodo in Catechesi, singulis Sacramentis præscribendam, quam Episcopi in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt: necnon ut inter Missarum solemnias, aut divinarum celebrationem, sacra eloquia, & salutis monita, eadem vernacula lingua singulis diebus festivis, vel solemnibus explanent, eademque in omnium cordibus, postpositis inutilibus questionibus, inferere, atque eos in lege Domini erudire studeant. Ex hoc decreto sequitur, Parochos ex præcepto teneri, ut Sacramentorum usum pro suscipientium captu prius suæ plebi explicent; 2. ut administrant ea illis ritibus, & ceremoniis, quæ in Rituali præscriptæ sunt; cum, ut monet Paulus V. in suo Rituali, in Sacramentorum administratione sine peccato (seclusâ necessitate) omitti Tom. III.

non possint: 3. ut ea non ministrent conficii peccati mortalis, intellige, si ministrent simul conficiendo Sacramentum.

Not. præterea, quòd Curati, & Parochi Sacramenta suis ministrare teneantur ex justitia, cum est gravis necessitas, etiam cum vitæ periculo, ut docet S. Thom. 2. 2. q. 185. num. 5. & ideo tempore pestis fugere non possunt, nec populum deserre; quia bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis, excipe, nisi cum Ordinarii consensu committant, aut resignent alteri officium suum. Hinc etiam tempore pestis tenentur vel per se, vel per alium idoneum de consensu Ordinarii in suis Parochiis residere, & Sacramenta baptismi, ac pœnitentiæ ministrare; alias contra eos procedendum est servatâ forma Tridentini, sess. 23. de reform. c. 1. in fine.

Not. 2. Parochum, seclusâ reservatione Episcopi, posse dare alteri etiam simplici Sacerdoti licentiam, administrandi Sacramenta, exceptâ pœnitentiâ, quam dat solus Episcopus ex Trid. sess. 23. de reform. c. 15. Not. 3. sacerdotem à Parocho delegatum ad assistendum matrimonio non posse alteri hanc facultatem subdelegare; quia delegatus ad unam causam non potest eam subdelegare, nisi sit delegatus supermi Principis, Barb. cit. num. 38.

Not. 4. simoniacum esse pro Sacramentis celebrandis aliquid recipere tanquam pretium ipsorum, aut tanquam mercedem operis, seu laboris concomitantis, c. quidquid. 1. q. 1. excipe, nisi tanquam stipendium sustentationis accipiatur; quia dignus est Operarius cibo suo, ut dicitur Math. 10. & mercede suâ, Luc. 10. Censetur autem tunc recipi tanquam stipendium sustentationis, quando redditus ratione curæ sibi obvientes adeo tenues sunt, ut non sufficerent ad sustentanda onera personæ, statûs, & officii; sic Valent. tom. 3. D. 6. q. 7. Non committitur tamen simonia accipiendo aliquid pro materia remota Sacramentorum, ut pro pane, vino, oleo, &c. quia sic non accipitur temporale pro spirituali.

§. 6.

De obligatione Parochi ministrandi Baptismum.

PRO præsentis solum ea hic annotabimus, quæ Parochorum curam tan-
Dddd 2 gunt;

gunt; nam de Baptismo, & ejus effectu extat titulus 42. *de quo agemus infra.*

Quare not. 1. Ministrum Baptismi *solemniter*, & ex pastoralis officio celebrandi esse proprium sacerdotem, seu Parochum; sic Layman *l. 5. tr. 2. c. 7. num. 2.* ubi docet, Parentes graviter peccare, qui prolem suam Parocho alieno sine proprii licentia baptizandam offerunt. Hinc qui solemniter baptizat, cum non sit sacerdos, illicitè baptizat; & si Clericus sit, irregularitatem incurrit; Navarr. *in man. c. 22. num. 7.* quia usurpat sibi alienum officium: si autem urgeret necessitas conferendi Baptismum, & Parochus esset in statu, in quo illicitè ageret (puta si foret excommunicatus excommunicatione majori &c.) præferendus foret etiam Laicus in baptismo conferendo, sed fieri deberet sine solemnitate; ita Card. Tolet. *in instruct. Sacerdot. l. 2. c. 20. num. 7.* Coeterum sacerdos alienus infantem alterius Parochiæ solemniter baptizans sine licentia proprii Parochi, cum usurper alienam jurisdictionem, peccat quidem, sed non evadit irregularis; excipe casum necessitatis, quia in hoc nec peccat; quia hæc irregularitas nullo juris textu habetur.

2528 Not. 2. quemque in Ecclesia, cui subest, baptizandum esse; nam unus sacerdos alterius Parochiæ terminos, plebem, & jus non valet usurpare, *c. placuit. 7. q. 1. c. Sicut. 9. q. 2. c. nullus, c. Episcopum, c. Episcopi, c. non invitati, 13. q. 1. c. Nullus, de Paroch.* excipe, nisi alicubi sit contraria consuetudo; vel baptizandus peregrinetur, aut non habeat certum domicilium; quia tunc in ea Ecclesia, quam elegerit, baptizari poterit; *10. q. 3. c. nec numerus. 5.*

2529 Not. 3. de licentia proprii sacerdotis expressâ, vel rationabiliter præsumptâ etiam alienum *solemniter* baptizare posse, *c. interdiximus. 16. q. 1.* & in casu necessitatis, vel de licentia Ordinarii, non esse Religiosis prohibitum baptizare; Layman *cit. l. 5. tr. 2. c. 7. num. 1.* imò ex sacerdotis proprii commissione, facta ob causam rationabilem, etiam Diaconi solemniter baptizant, *c. Diaconos. 13. dist. 93.* ibi: *absque Episcopo, vel Presbytero baptizare non audeant, nisi prædictis fortassis ordinibus longius constitutis, necessitas extrema compellat; quod*

& Laicis Christianis facere plerumque conceditur.

Not. 4. *Patrinos designare* pertinere ad parentes baptizandi; ipsis vero non designantibus, ad Parochum; sic Possévin. *in tr. de officio Curati, c. 6. num. 33. Concil. Trid. sess. 24. de reform. matr. c. 2. unum tantum* juxta prisca canonum statuta patrimum adhiberi voluit, vel *ad summum duos*, virum unum, unamque foeminam; sic Possévin. *cit. nec Episcopum posse dispensare, ut duo Viri, vel duæ foemine simul* suscipiant (cum super Conciliari constitutione dispensandi potestatem non habeat) decisum esse à Sacra Congreg. refert Barbof. *de offic. Parochi, c. 18. num. 23, & alii.*

Not. 5. si vir, & mulier rogentur infantem suscipere ex baptismo, posse eos mittere sui loco duos procuratores, quorum unus *Viri*, alter *mulieris nomine* suscipiat infantem; sic Barb. *cit. num. 24. ex decis. ejusdem Congregationis*: Si quis autem adhiberet plures Patrinos, peccaret mortaliter, ait Barb. *cit. n. 26.* quia violaret præceptum Ecclesiæ in re gravi, cum ex hac transgressione multiplicentur cognationes, quæ inducunt impedimentum dirimens matrimonium. Verùm hanc gravem obligationem asserit; sed non probat concludenter: nisi verò nomine alieno infantem ex baptismo suscipientes, non contrahunt cognationem; sed mittentes; ita resolvit sacra Congregat. apud Barbof. *de offic. Episcopi, p. 2. allegat. 30. n. 50.*

Not. 6. ad Parochum etiam spectare. 1. ne in Patrinos baptizandorum admittat Abbates, Monachos, aut Religiosos saltem claustrales; quia prohibitum est, eos in baptismo patrinos agere, *c. non licet Abbati, de Consecr. dist. 4.* excipe, nisi quis eorum esset assumptus in Episcopum. Verùm hodie alia est consuetudo, nec illa prohibitio amplius habet locum, ut rectè docet Quintanaduen. *tr. 1. sing. ult.* deinde patrinos, & matrinæ commonere, quòd contrahant cognationem spiritualem cum baptizato, & parentibus ejus, sic, ut contrahant exinde impedimentum dirimens matrimonium cum iisdem; Concil. Trid. *sess. 24. de reform. c. 2.* Reliqua de Patrinis V. *lib. 4. tit. de Cognat. spirit. à nam. 1088.*

Not. 7. Baptismum non debere, nec posse

posse iterari; cum imprimat characterem; Trid. *sess. 7. de Sacram. c. 9.* & de baptismo, *can. 11.* hinc rebaptizans sit irregularis, *c. 2. de Apostat.* sed intellige de rebaptizatione *absoluta*, non conditionata. Rebaptizandi tamen conditionatè sunt omnes, de quorum baptismo validè, vel aliquando recepto, rationabile dubium occurrit, *c. placuit. de consecrat. dist. 4.* quamvis ad hoc deponendum sufficiat unicus testis oculatus, de quo nulla sit suspicio perniciosi mendacii; Quintanaduen. *de Sacram. baptismi tract. 1. singulari. 1. num. 5.* vel alia prudens credibilitas, quam meritò fundat liber baptismalis Parochi, testantis de collato tali baptismo.

2534 Not. 8. valde probabile esse, baptizatos à Paganis, Judæis, & hæreticis rebaptizari posse, & debere sub conditione; quia ex hoc ipso, quòd baptizans sit homo talis scetæ, prudenter præsumitur, eum defecisse in aliquo essentiali ad valorem baptismi, ut pluribus ostendit Quintanad. *sing. 3. num. 3.* qui hoc, singulari 5. extendit ad omnes infantes à parentibus, cognatis, obstetricibus vel ab aliis laicis, Viris, aut foeminis, ob mortis periculum, vel ob alia, domi, vel alibi baptizatos, & singulari 9. *num. 3.* tradit, infantem inter Catholicos *expositum ad Ecclesiam, vel alicujus domus valvas*, habentem scriptum collo appensum, baptizatum esse testificans, sub conditione esse rebaptizandum, nisi constiterit, à quo sint baptizati, & hi sint tales, ut nullum dubium, aut suspicio prudens de recta baptismi administratione superfit; collig. ex *c. placuit. de Consecrat. dist. 4.*

2535 Not. 9. in adultis suscepturis rebaptizationem sub conditione, non quidem ad valorem Sacramenti, sed ad effectum gratiæ necessarium esse dolorem de peccatis præteritis; Trid. *sess. 6. can. 7.* sufficere tamen attritionem, etiam cognitam ut talem; Quintanad. *cit. singul. 16. num. 2.* non requiri tamen confessionem; quia vel primus baptismus non fuit validus, vel fuit validus? si primum? ea peccata non sunt materia Sacramenti poenitentiae, utpote commissa à non baptizato; si secundum? reiteratio baptismi conditionata perinde se habet, ac si non esset, cum conditio non subsistat.

2536 Not. 10. hanc rebaptizationem conditionalem fieri posse secretò, non in tem-

plo, sed domi, aut ubicunque baptizandus maluerit; & fieri posse à quocunque Ministro, tam sacerdote, quàm Diacono, subdiacono, imò & laico, etiam sine licentia Parochi, esto haberi posset sacerdos; vel Parochus; sic Quintanad. *sing. 17. num. 3.* nec in eo casu adhibendum esse Patrinum, nec adhibendas solemnitates; & conditionem non esse necessariò exprimendam, sed sufficere retineri mente; ita ille *sing. 18.*

§. 7.

De obligatione Parochi ministrandi Sacramentum Poenitentiae, & Eucharistiae.

Quoad primum communis tenet, quòd Parochus toties teneatur audire confessiones suorum Parochianorum, quoties eorum saluti expediens judicaverit, & nulla causa subest negandi; cum hoc spectet ad munus boni Pastoris; satisfacit autem id præstando, vel per se, vel per alium. Omnis autem sacerdos, provifus de Parochiali beneficio, seu sacerdos Parochus quoad omnes suos Parochianos fideles, habet in foro poenitentiae jurisdictionem ordinariam, & quoad hoc censetur à lege approbatus absque ulla defuper alia licentia Ordinarii, colligitur ex Trid. *sess. 23. de reform. c. 15.* ibi: *nisi aut parochiale beneficium, &c.* Censentur autem nomine *beneficii Parochialis* venire etiam Parochi superiores, ut Archipresbyteri, Archidiaconi, &c. curam animarum, & jurisdictionem in hoc foro habentes.

Pro ulteriori expositione horum, not. 1. vi beneficii parochialis approbatum, censi approbatum duntaxat in ea civitate, vel oppido, ubi parochia sita est; Piafecius in praxi *Episcopor. p. 2. c. 1. n. 10.* intellige respectu extraneorum, quia suorum confessiones potest ubique audire; sic Card. Toletus in *Instruct. Sacerd. l. 3. c. 13.* vi jubilæi tamen ubique eligibilis est; Suarez *tom. 4. de poenit. D. 22. f. 4. n. 18.* post dimissum beneficium non poterit amplius Parochus sine nova approbatione accipere confessiones, nec eo casu eligibilis est virtute jubilæi; Suarez *tom. 4. de Relig. D. 28. f. 4. & 6. num. 20.*

Not. 2. jurisdictioni Parochi pro foro poenitentiae subijci fideles habentes in ejus Parochia domicilium, vel quasi domicilium,